

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål 192 fra
Udenrigsudvalget
(URU) af 11. maj
2011 fra Per
Clausen (EL)

Spørgsmål 192:

"Kristelig Dagblad skriver fredag d. 6. maj 2011 i artiklen "Kristne mindretal forfølges på flere kontinenter", at kristne er den mest forfulgte religiøse minoritet og opregner 20 af de værste lande. Vil ministeren redegøre for, i hvilke af de 20 nævnte lande Danmark gør en aktiv indsats for religionsfrihed ved at beskytte de kristne mindretal, og hvordan (jf. Kristeligt Dagblad, 6. maj 2011, 1. sektion side 6 og 7)?"

Svar:

Regeringen deltager aktivt i det internationale arbejde med at sikre respekt for religiøse mindretal og deres rettigheder og er i hvert enkelt tilfælde opmærksom på muligheden for at rejse spørgsmålet om manglende respekt over for lande, hvor der er problemer.

Jeg er meget opmærksom på, at der er brug for et løbende konkret arbejde for religionsfrihed og bekæmpelse af forfølgelse af religiøse minoriteter. I de lande hvor der forekommer forfølgelse af religiøse mindretal, enten på grund af kristendom eller andre religioner, indskærper vi fra dansk side f.eks. i vores bilaterale dialog - men også ofte sammen med vores EU-partnere f.eks. som led i menneskerettighedsdialoger -, at sådanne handlinger er i strid med internationale menneskerettighedsforpligtelser såvel som relevant national lovgivning. Fra dansk side rejser vi også enkeltsager over for de pågældende lande. Det sker som nævnt som oftest gennem EU. Det var f.eks. i tilfældet i forbindelse med mordet på ministeren for minoriteter Shabaz Bhatti i Pakistan tidligere i år.

Som et eksempel kan også nævnes, at EU under sidste års dialog med Turkmenistan specifikt beklagede chikane og fængsling af medlemmer af religiøse minoriteter, herunder Jehovahs Vidner. Under det seneste møde i menneskerettighedsdialogen med Usbekistan påpegede EU bl.a. lovgivningens krav om et minimum på 100 personer for at etablere en religiøs organisation, hvilket blandt andet udgør et problem for visse kristne organisationer i landet.

Danmark arbejder for, at EU påtager sig et klart ansvar i forhold til styrkelse og fremme af religions- og trosfrihed verden over. EU har den gennemslagskraft, som skal til for at gøre en forskel. Senest i februar 2011 vedtog EU's udenrigsministre rådskonklusioner om religionsfrihed, som blev udarbejdet i lyset af angrebene mod kristne i bl.a. Egypten og Irak. Jeg har både før og efter på det stærkeste fordømt denne type overgreb. Rådskonklusionerne er også et godt eksempel på, at et samlet EU arbejder for at fremme og beskytte retten til religions- og trosfrihed og samtidigt sender et klart budskab om, at overgreb på religiøse mindretal - både fra kristne - eller fra andre trosretninger - generelt er uacceptable.

Tilsvarende tog regeringen i lyset af det stigende antal overgreb rettet mod forskellige religiøse grupper i Irak i januar 2011 initiativ til afholdelse af et inter-religiøst seminar i København med deltagelse af højtstående ledere fra de væsentligste religiøse retninger i Irak. Her blev der udarbejdet en fælles erklæring fra de religiøse ledere, der fordømmer anvendelse af vold og opfordrer til forsoning og fredelig sameksistens. Denne erklæring er siden blevet offentliggjort i Irak.

I Afghanistan har Danmark f.eks. udover samarbejdet med de øvrige nordiske lande, FN og EU-kredsen også et tæt samarbejde med den uafhængige afghanske menneskerettighedskommission om emnet. I tilfælde af konkrete eksempler på diskrimination og overgreb som følge af religion, har jeg og øvrige danske ministre gentagne gange rejst forholdet bilateralt over for den afghanske regering.

Jeg har også løbende været i kontakt med EU's udenrigsrepræsentant Ashton med henblik på at styrke og fokusere EU's arbejde på menneskerettighedsområdet. Og det er lykkedes – vi er i fuld gang med at udarbejde en samlet strategi på området. Det er vigtigt, at vi rent faktisk gør en forskel de steder, hvor der er behov. Og at EU er hurtigt på banen, når det handler om at lægge pres på regimer, som ikke effektivt sikrer menneskerettigheder, herunder beskyttelse af religiøse minoriteter.

I FN fremlægger EU årligt en resolution om bekæmpelse af religiøs intolerance, som også berører beskyttelse af religiøse mindretalsrettigheder. Danmark støtter selv sagt denne resolution. Under den seneste samling i FN's Menneskerettighedsråd i marts i år lykkedes det at få OIC-landene til at opgive den traditionelle religionsforhånelsesresolution til fordel for en resolution med fokus på bekæmpelse af intolerance, diskrimination og vold mod personer på baggrund af religion eller tro. Den ny resolution ligger i god tråd med EU og Danmarks holdning til religions- og trosfrihed og sender et vigtigt signal i forhold til at få sat religiøse minoriteter på den internationale dagsorden.

Også gennem den danske udviklingsbistand til en række af de nævnte lande spiller fremme af menneskerettigheder og demokrati en fremtrædende rolle. Som et eksempel kan nævnes, at Danmark økonomisk støtter en række menneskerettigheds-organisationer og -projekter i Afghanistan, der arbejder for forbedring af menneskerettighedsvilkårene, herunder religionsfrihed i Afghanistan.